

La humanitat

Any III : Núm. 413
Barcelona, dimarts, 7 de març de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

El conseller delegat, senyor Pi i Sunyer, dona compte als periodistes de la reunió del Consell d'ahir

Aquest matí, com cada dimarts, els periodistes han visitat el conseller delegat, senyor Carles Pi i Sunyer, per tal que els facilités una rescensió del tractat en el Consell, que, com ja anunciarem, tingué lloc ahir, a la tarda.

Ha dit el senyor Pi i Sunyer en començar la conversa amb els informadors, que el Consell d'ahir era una continuació del de dissabte passat, i que en ell més que prendre acords en ferm, es dedicà a l'estudi de diverses qüestions.

De Governació —ha dit— es tractà de diversos assumptes pendents del règim d'Administració local.

De Finances: L'estudi d'una pròxima emissió de Bons de Tresoreria i un expedient sobre la votació dels Pressupostos municipals.

De Cultura: Els cursos de perfeccionament dels mestres a base de l'Escola Normal i el Reglament de l'Institut de Psicoècnia.

De Treball i Obres Públiques: L'organisme referent a l'atur forçós i les qüestions que planteja la nova llei de la República sobre accidents del treball.

També —ha afegit— es varen canviar impressions sobre les obres públiques més urgents.

De Sanitat: La implantació de la fitxa sanitària dels municipis.

Després de donar compte del tractat en el darrer consell, el senyor Pi i Sunyer ha dit, respecte l'ajornament de l'amortització acordada pel Municipi, que tenia el convenciment que encara que de moment hagi produït una certa reacció contrària, el crèdit de l'Ajuntament augmentarà, car la base d'aquest fet és el presentar un pressupost anivellat.

Seguidament, ha parlat amb els periodistes d'altres afers de poc interès informatiu.

CARNET

Abans tributaven les gramoles, les pianoles i els aparells de ràdio que, per distreure la concurrència tenien instal·lats els bars i cafès.

Des d'ara també tributaran les campanes, gràcies a una proposició signada pels senyors Aragay, Samblancat i Ulled, i que causà la indignació dels de la Lliga.

No s'havien d'indignar, però. Si paguen les pianoles, ¿per què no han de pagar les campanes, que fan més mal de cap?

La sessió municipal en la qual s'aproven els pressupostos començà el diumenge a tres quarts de sis de la tarda i s'acabà el dilluns a dos quarts de cinc. Es a dir: ha durat vint-i-tres hores i tres quarts.

Nosaltres proposem una cosa: un acte d'homenatge, que podria consistir en un banquet, als periodistes i al públic que assistiren a aquesta sessió.

I la minoria de la Lliga, causant de que la sessió durés tant, també podria col·laborar a l'homenatge.

D'una manera molt senzilla: pagant.

“La Veü de Catalunya” s'ocupa de la política de la unió de rabassaires” i la qualifica d'anarquia ambulante.

I Sant Isidre? Què hi diu el Sant Isidre, protector dels senyors de la Lliga?

I un llibre: “La ReHiquia”, d'Eça da Queiroz. Ara que estem en quaresma va molt bé.

Al doctor Albiñana el tenen a Les Hurdes. Però que no pateixi: a Madrid ha quedat Gil Robles, que el representa molt bé.

Tant, que ha dit en un míting, que “no li semblava malament el feixisme, per a resoldre els mals d'Espanya”.

La fórmula també és bastant rànica, tan rànica com les idees del senyor Royo Villanova i com el propi senyor Gil Robles.

Els pressupostos del primer Ajuntament de la República

Després de vint-i-tres hores de sessió, han quedat aprovats els pressupostos municipals de Barcelona confeccionats per l'Esquerra Republicana de Catalunya i que de fet són els primers que es presenten d'ençà la República.

Cal ressaltar dos fets essencials en la presentació i discussió d'aquests pressupostos: El primer, és la sinceritat que ha presidit la confecció de les seves xifres. Sinceritat no mai igualada per cap altra situació de les que durant molts anys han tingut el monopoli administratiu de la ciutat i que, traduït en fets pràctics, equival a presentar als ciutadans de Barcelona amb tota claredat l'estat greu de les finances del seu erari.

Això, per si sol, diu molt a favor del partit d'Esquerra Republicana i, com és natural i no podia ésser de menys, aquesta sinceritat hauran d'aprofitar-la els enemics del nostre partit per a presentar i barrejar les xifres davant del poble al seu caprici. No hi fa res; a la fiocció d'un Pressupost amanit a base d'ingressos fantasiosos i de recórrer a cobrir déficits per emprèstits i préstecs, tot partit que s'estimi i que tingui una responsabilitat de Govern, preferirà la veritat crua i amarga.

Així, quan als barcelonins se'ls digui que el Pressupost de l'Interior puja 124 milions de pessetes, haureu de dir-los que tot i així, amb prou feines si queden degudament atesos els pressupostos de Cultura, Sanitat i Obres, i en canvi, queden garantits els 45 milions que han de pagar-se per interessos dels deutes contrets pels Ajuntaments d'èpoques anteriors.

Quan se us digui que ha calgut recórrer a un emprèstic extraordinari de 57 milions de pessetes, digueu-los que és per pagar els déficits i els endarreriments que ens deixà l'administració de la dictadura i del cacicat de la Lliga, en la persona d'en Maynés.

El propi senyor Bausili, que impugnà els pressupostos amb una tenacitat i constància digna de millor causa, no pogué menys de reconèixer que el “pressupost de liquidació era necessari”.

Aquesta declaració, feta espontàniament, constitueix el millor elogi que podrà venir de l'adversari en els moments de discutir-se.

Aquest pressupost municipal és una altra prova irrecusable de l'esperit i potencialitat de l'Esquerra Republicana de Catalunya en la seva obra d'administració i de Govern.

El segon fet remarcable, és l'acte de disciplina que han donat tots els homes de l'Esquerra; la manifesta transcendència que tenia per a la ciutat i per Catalunya, el fet que no hagués de prosperar l'obstrucció de la Lliga o qualsevol contingència que pogués presentar-se en el curs dels debats, posant en perill el que poguessin aprovar-se, féu mobilitzar i mantenir-se a tots els homes que tenen un lloc als escos del Municipi. I vegeu la gran força democràtica d'Esquerra Republicana de Catalunya; allí, tothom actua de soldats de fila.

Homes que, com Lluís Companys ha arribat a la Presidència del Parlament de Catalunya, van romandre al peu del canó, com un modest soldat, durant les vint-i-tres hores de discussió. Per cert que la seva presència semblà donar una mica de to als debats plantejats per algun regionalista que s'ha guanyat la trista fama d'excèntric del Consistori. Altres parlamentaris, a les Corts i al Parlament, l'acompanyaren en la llarga duració d'aquest debat en el qual si s'ha volgut posar a prova la tenacitat, resistència i disciplina i abnegació d'Esquerra Republicana de Catalunya, els nostres adversaris ho hauran aconseguit plenament.

S'atribueix una determinada gestió del nou director general de Seguretat, prop dels oficials del Tercer Grup de Guàrdies d'Assalt

Madrid, 7. — Molt de matinada, els informadors de Premsa de la Direcció General de Seguretat s'han assabentat d'un rumor, segons el qual, el director general de Seguretat, senyor Andreu Casaus, havia cridat al seu despatx, a presència del tinent coronel de Seguretat, senyor Panguas, els oficials de la tercera secció d'assalt, per tal de realitzar prop d'ells una gestió relacionada amb el manifest subscrit pels cinc capitans del dit Cos, els quals, com és sabut, estan complint arrest.

Segons aquest rumor, el director general de Seguretat havia posat a la firma dels oficials del Tercer Grup de Guàrdies d'Assalt, un document en el qual es feia constar que no era cert que ells haguessin rebut les severíssimes ordres a què es feia referència en el ja famós document.

Segons la persona que relatà aquesta notícia, els oficials de referència es negaren a subscriure el document que els presentà el director general de Seguretat, i aleshores el senyor Casaus disposà que marxessin als seus domicilis en qualitat d'arrestats, o sigui aplicant-los la mateixa sanció que en un principi s'imposà als capitans signants del document.

Per tal de conèixer què hi havia de cert en aquesta informació, els periodistes han tractat de visitar, aquest matí, al seu despatx de la Direcció General de Seguretat, al senyor Andreu Casaus. Aquest, per conducte del seu secretari els ha comunicat que no tenia res que dir-los i que potser el cap superior de Policia, senyor Aragonès, pogués donar-los algunes notícies.

Els periodistes s'han traslladat al despatx del cap superior de Policia al qual han exposat la notícia que havia circulat i han sollicitat que confirmés o desmentís la mateixa.

El senyor Aragonès els ha contestat que no tenia res a comunicar a la Premsa.

Com els periodistes no obtinguessin una contestació que confirmés o desmentís la notícia han insistit prop del senyor Aragonès indicant-li que havien estat arrestats els caps del Tercer Grup de Guàrdies d'Assalt i han sollicitat novament del senyor Aragonès que els facilités alguna referència.

El senyor Aragonès els ha contestat:

—Jo us asseguro que no sé res i que sóc el primer sorprès amb aquesta notícia que m'heu donat.

Detenció per tinença d'arma

Al carrer d'Anselm Clavé ha estat detingut aquest matí Selesti Enrique López de Opopua, que feia pocs dies havia sortit de la presó de complir una quinzena.

El detingut és natural de la província de Navarra i l'11 de setembre de l'any passat arribà de París on havia estat complicat en un homicidi essent posat en llibertat en no poder-se comprovar la seva participació en el fet.

En el moment d'ésser detingut vestia amb certa elegància i anava seguint un senyor que havia sortit d'un banc, suposant-se que volia atracar-lo. Se li ha ocupat una pistola Star, sense la documentació.

També ha manifestat que cobrava dues pessetes diàries de la Junta de Classificació.

DES DE LA PORTA DEL SOL

L'altre dia, als passadissos de la Cambra, vàrem parlar amb Lluís i Valls, naturalment, de política. Parlar amb Lluís d'altra cosa que no sigui política, és gairebé impossible. I ens va explicar una anècdota:

—Un dissabte, en comptes d'agafar el tren i anar-me'n a Barcelona, vaig anar a Sevilla. Tenia ganes de viure vint-i-quatre hores l'ambient polític d'Andalusia. Tot just arribat a l'hotel, vaig entrar a la barberia i a la poca estona ja parlàvem de política amb el barber. Per a saber quin ambient hi havia per als radicals, vaig preguntar-li: “¿Tiene aquí mucha fuerza Martínez Barrios?” I el barber va apartar sobtadament la navalla de la meua cara, em va mirar somrient i contestà: “¿Fuerza? Meno que una gaseosa.”

L'altre dia una representació dels agents de Duanes varen anar a entre-vestir-se amb el senyor Prieto perquè els fes una recomanació per al ministre d'Hisenda. El propòsit dels agents de Duanes no era altre que el d'evitar que els treguessin el despatx dels vallets de la C.A.M.P.S.A. I, després de donar moltes raons, varen dir-li:

—Además nosotros somos un freno para los oficiales de Aduanas.

I Prieto els contestà:

—Freno sí, pero con engrase.

Els periòdics han donat compte de l'arribada, a Las Palmas, de dos dels deportats de Villa Cisneros. Dels dos, un ha arribat malalt i ha estat hospitalitzat.

¡Quin exemple el que dona cada dia la República! ¡Qui veu com tracta la República els presos polítics i recorda com els tractava la monarquia! Recordem el malaguanyat capità Sancho, al qual deixaren morir, tuberculós, en un calabós del castell de Montjuïc.

A Madrid el senyor Iglesias —i Ambrosio— ha donat una conferència. Sí, senyors. No es priva de res: ni de les conferències. Es allò que diuen: qui no té feina el gat pentina. I qui diu el gat diu la conferència.

El senyor Iglesias —i Ambrosio— ha parlat de com va guanyar-se i com pot perdre's la República.

No tingui por, senyor Iglesias —i Ambrosio—. No caurà amb les seves conferències.

¿Responsabilitats per a En Menéndez?

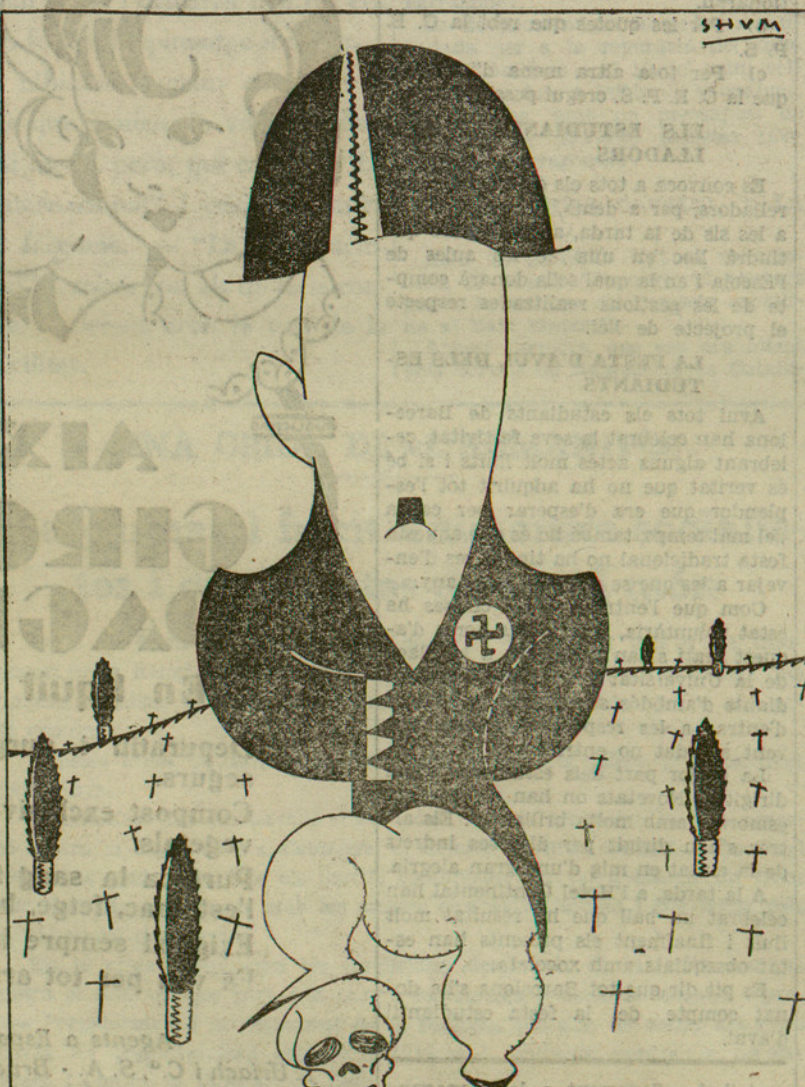
Madrid. — Ahir circularen rumors que s'havien pres determinacions judicials contra l'ex-director general de Seguretat per l'afer de Casas Viejas. Un ministre ho desmentí dient que només el Suprem pot entendre per faltes d'un alt funcionari en funcions.

Lluís Companys parla amb els periodistes

El President del Parlament Català, senyor Lluís Companys, es trobava casualment, aquest migdia, a la Generalitat i ha estat voltat pels periodistes, a les preguntes dels quals ha respost que aquesta tarda prendrà possessió del seu càrrec de President del Parlament i que no pensava tornar, per ara, a Madrid, ja que no creu que cap votació faci necessària la seva presència.

Parlant de crisi ha manifestat que no creu ni pensa que, ara per ara, es produeixi ni que sigui convenient al país, i que l'actual Govern farà les eleccions el dia 30 d'abril, tal com havia anunciat.

Ha afegit que el senyor Casner segueix millorant i que el senyor Casares Quiroga, encara que no es pugui ocupar amb tota l'activitat que voldria del seu Ministeri, compta amb un subsecretari immillorable.

Hitler, pacificador